

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint ötször: vasárnap, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kossuth-utca 155. szám Gergurov-féle házban. hova minden, a lap szemléi és anyagi részét illető közlemények intézendők és minden díjak fizetendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR GYULA. Kiadják: Gruda Pál és Társa.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt. Neptantóknak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt. 50 kr. Egyes szám ára 5 krajczar.</p>
--	--	---

Kormánypárti kortes-fogások.

Midőn az 1892. évben megejtett képviselőválasztási küzdelem utolsó hetebe értünk, — a kormánypárt biztos bukását előre látván, egy mameluk az olvasóköriben aként nyilatkozott: Kocz-kárt a bukástól csak az mentheti meg, ha programjába az új templom fölépítésének előmozdítását megírja. A bunyevácok, ha kedves ideájuk megvalósulásának reményét látják, — úgy cserben fogják hagyni az ellenzékét és átcsapnak Kocz-kár-pártinak. Kocz-kár ez ajánlatot nem fogadta el, s meg is bukott.

Utána jött az obstinár választás — a kormánypárt csuf vereséget szenvedett az egész vonalon, oly egyének tűntek le a szereplés színteréről, kik nélkül a város közigazgatása el sem volt képzelhető némelyek előtt.

A még benn maradt obstinárak java része — mint a polgárság előtt legellenszenvesebb egyének — mandátumuk letelvén, új választás alá kerülnek nemsokára.

Látunk egyéneket, kik nagy nép-szerettség hírével szeretnek dícselkedni, — de valójában, mint megugrasztott

és nyilvánosan lehurogott mameluk-kortések városrészenként jól ismertek, kezdik érezni a közelgő veszélyt és igyekeznek városrészenként csillogó érdemeket szerezni, hogy majdan azzal dícselkedve előállhassanak.

Vagy mi más az a Matzitz-féle vendéglőben oly sűrűn összehívott értekezlet?

Egyszer a Kossuth-szobor ügyében, — majd marharakodó vasúti állomás elnyeréséért, — majd végre az igazi! az új templom felépítése ügyében.

A Kossuth-szobor ügyével lapunk egyik munkatársa nemrég végzett, mi most csak a két utóbbival kívánunk foglalkozni.

A helyiérdekű vasutnál ki akarják vivni, hogy az új marhavásártéren marharakodó létesíttessék. Első látásra ez ugyan tetszetős, de ha közelebb nézzük a dolgot, — más eredményre kell jutnunk, mint azoknak, kik csak azért mozognak ez ügyben, mert egyiknek-másiknak ott háza, földje van, no de leginkább azért, mert e kerületben obstinár-választásnál népszerűsége akarnak szert tenni.

Tudvalevő dolog, hogy a sertés-hizlaldák a város északi részén a

vasúti állomás felé vannak. Sőt több polgár hizlalda részére engedélyt is eszközölt ki. Itt van az épülő export malom, mely esetleg marha hizlaldával össze is köthető. Vajon helyese-e a marharakodó oda tenni, hol a hetenkint egyszer tartandó piacon elképzelt marhaállománynak volna rakodóra szüksége és nem oda, hol már is egész állathizlalda telep létezik és létezőt fog az engedélyek folytán.

Vagy ezek a költséges hizlaldák oda tolassanak? Igazán szép berendezés lesz! Az állathizlaldák a felsővárosban, a vágóhíd a szelencében, a marhavásár a rakodóval a bánátságban.

Körményi borozgatás közben néhányan a dolgot megbeszéltek, — a Matzitz-féle vendéglőben egy értekezlet már határoz és akkor mint a város összes polgárainak szószólói lépnek fel, mint a város lakóinak megbízottai.

Hasonló esetet láttunk az új templom ügyében. Midőn az érsek itt járt ismét ilyen értekezlet kifolyásából erdelt deputáció járult az érsek elé. Itt még az is hozzájárul, hogy az ügy intézői valamennyien a kegyuri bizottság tagjai — és nevezetteknek első sorban a kegyuri bizottságban kellett volna az ügyet előhozni, hogy a kegyuri bi-

TÁRGYA.

Szobaszemle.

— A „Zombor és Vidéke” eredeti tárcája. —

Káplár ur Szkopeknek igen rossz kedve volt. Káplár ur Szkopek egyike volt a 19. század leggorombább káplárainak, szolgált pedig a 13. századnak. Hogy mért van most oly nagyon rossz kedve? Tudom is én. Tessek elhinni, hogy egy telkiismeretes káplárnak ezeregy oka van a haragra mindig. Amint a szobából kilép, szemben találja magát a hosszú Kacsabival, a ki századának legnagyobb embere, t. i. a 13. századnak és nem a 19-nek, ami nagy különbség.

Ez, szegény, gyanútlanul szalutált, de ebben volt-e hiba, vagy a képe nem tetszett a hosszú Kacsabinak, elég az, hogy a káplár rettentően szidni kezdte, hatalmasakat karomkodva, a 10-ik dedápiát is előrántotta, pedig szegény Kacsabi nem tudta feljebb vinni családfáját öregapjánál, a ki jóraváló eszmadia-mester volt Vámos-Péresen és tavaly halt meg tüdőgyulladásban. De a káplár megnesemítte őt, annyi őst adván neki érdemtelennül, ráadásul pedig megígerte, miszerint megtanítja úgy, hogy belezöldül.

Azzal ott hagyta a fakepűt.

Infanterist Kacsabi azon ideális katonai típusból való, mely felebbvalói tetteit még gondolatban sem meri bírálni és most is nyu-

godtan tudomásul vévén a leczkét, hátradőlt az ablak-támfára és várja, a mi történni fog. Rendesen nem szokott történni semmi. De most mégis történt.

Lájdinant ur Szalmakövy, kinek nem volt mas dölga, épen a gongan sétat és meghallotta, retentő lármát. Összehuzott szemöldökkel közeledik a tett színhelyére, de a mint odaért, a káplár már mérgesen elvágatott, utközben is morogván holmi jámbor imádságokat. Szigoruan kérdi a hadnagy a hosszú legénytől:

„Mit vétett maga, hogy a káplárja oly dühös.”

„Hadnagy úrnak alásan jelentem, én nem csináltam semmit.”

„Hazudik, ismétlem, hogy hazudik. Mondja meg, mert lecsukatom.”

Szegény Kacsabi, ő csakugyan nem csinált semmit és most le akarják zárni. Nem tud szólni, csak bambán bámul, és várja, a mi történni fog.

„Edes fiam, kezd a hadnagy ravaszul, mondja meg az igazat, hisz' nem fogom én büntetni, csak nem szeretem, ha legényeim hazudnak. No beszéljen!” — Es vállára teszi kezét.

Kacsabi mindinkább zavarba jön. Ő képes volna 3 napig szótlanul marsirozni, de szólni semmire, erre képtelen.

A hadnagy ur végkép kijön a phlegmából. Óriási lármát csap, és még óriásabbat

csapna, ha nem venné észre a szemben lévő folyosón az ezredes urat, ki több tiszt kíséretében épen kaszárnya-inspektiót tart.

„Jelentkezzék az ügyeletes főhadnagnálnál, de rögtön! Majd adok én magának, hazudni.”

A 13. század kapitánya valahogyan előre szaladt, hogy bepillantson egy percze századához. Egy perc is sokat tesz. Amint az ajtóhoz ér, épen küldi a hadnagy a legényt. A hadnagy pedig bekiált a szobába:

„Inspektio jön. Legények, talpra!” A százados látván, hogy a meglepetés ki van zárva, utána kiált Kacsakinak:

„Hé, infanterist!”
„Parancsoljon, százados úr!”
„Hová vágat?”
„Jelentem alásan, százados úr, a hadnagy úr küldött.”

„Hová?”
„Az ügyeletes főhadnagy urhoz.”
„Minek.”
„Hogy becsukjon.”

„Te gazember, így hozasz rám szegyént, épen most kell ennek lenni. Mit tétél, viziló. Semmit. Százados ur.”
„Se-e-emmit, majd adok én.” Ekkor feltűnik a főhadnagy viaszos vászoncsakója. „Főhadnagy úr!” kiált a százados.
„Befelesen.”

„Csukassa el ezt a kamaszt, adjon neki vasat, adieu!”

zottság mint erkölcsi és arra első sorban hivatott testület bizonyára nagyobb sulyal és tekintéllyel vehette volna kezébe ez ügyet, mint az érseknél járt deputátosok. Mert szerény nézetünk szerint egy kocsmai értekezlet senkit sem jogosíthat fel arra, hogy mint Zombor város katholicus polgárainak megbízottja annak nevében intézkedjék.

Azután hogyan is áll a dolog az ujttemplomnak nevezett téglahalmazzal? Vajjon elmondta-e a deputatio az érseknek, hogy a régi templomnak és kápolnáknak pénzéből összesen 15740 frt 72 kr az ujttemplomba lett beépítve kölesönkép, hogy az összes templomboltok hasznóbére ezer forint jogtalanul a plébánia templomtól el lett vonva és az ujttemplomba beépítve, hogy a templomi zenekar meg lett szüntetve és annak alapja az ujttemplomba lett beépítve, hogy a stolaris jövedelmek önkényüleg fel lettek emelve és a templomba beépítve, hogy a kalocsai káptalantól 10500 frt lett fel véve kölcsönképen 6 százalék kamatra és hogy az egész templompénztár lett köve biztosítékul és ez összeg a templomba be lett építve. Summa summarum összesen 40046 frt 72 és fél krajczár az ó-templom pénzeiből önkényüleg a volt kalocsai érsek tiltakozása daczára be lett építve ezen négyféle tervű, mindenféle stylkeverékű ujttemplomnak nevezett téglahalmazba.

Vajjon elmondta-e a deputatio az érseknek, hogy a megyei székház építésekor Pártos műépítész oly öszszegét kínálta azért a téglahalmazért, a melyen egy stylszerű kisebb templomot fel lehetett volna építeni, hogy boldog emlékü Haynald az építést elhibáztottnak tartotta, de egy kisebb, szebb templom építését előmozdítani készségesen vállalkozott, — hogy jelenleg egy fillérenyi pénzalap sincsen, a nép adakozása oda lóhadt le, hogy 1873-ban maguk

az építésért buzgólkodók kénytelenek voltak kinyilatkoztatni, hogy a „templom koczkkázatotól elkészülése miatt az adakozási kedv teljesen elapadt.“

Mert a deputatióknak kötelessége ezt megmondani, mert a kegyuri bizottság arra a gondolatra jöhet, hogy az ó templomtól önkényesen és jogtalanul elvett és az ujttemplomba beépített negyvenezer forintot egyszerűen behajtatja az ujttemplomra.

Az ügy igen kényes és ép e miatt illő és helyén lett volna ez ügyet a kegyuri bizottságban előbb tisztázni, és nem népszerűség vadászás miatt kellő megbízatás nélkül egy ügyben eljárni.

De közeleg az obstinár választás — az elveszett népszerűség megfejtésére nem rossz az ujttemplom kérdésének bolygatása, bár mi is lelkünk mélyéből óhajtuk a templom-kérdés végleges megoldását, illetve felépítését megvalósulva látni, — de minden személyes ambíciók kielégítésének törekvése nélkül.

Ezt tartottuk szükségesnek megmondani az igazság érdekében.

Politikai hírek.

A vallás- és közoktatási minisztérium új államtitkára. A hivatalos lap mai száma közli Pulszky Ágostnak a kultuszminisztérium államtitkárává történt kinevezését. A királyi kézirat így szól:

Vallás- és közoktatásügyi miniszterem előterjesztésére dr. Pulszky Ágost budapesti egyetemi nyilvános rendes tanárt a vallás- és közoktatásügyi magyar minisztériumhoz államtitkárára kinevezem.

Kelt Madonna di Campiglióban, 1894. évi július hónap 11-én.

Ferencz József, s. k.

Báró Eötvös Lóránt, s. k.

A belügyminiszter és a nemzetiségek. Hieronymi Károly belügyminiszter legközelebbi beszámoló beszédében nagyfontosságú nyilatkozatokat fog tenni a nemzetiségi kérdéssről. A miniszter nem a maga szubjektív nézeteit fogja előadni, hanem az ebben a tárgyban tartott minisztertanács határozatának alapján ki fogja jelenteni, hogy a kormány programjának sulypontja ezental a nemzetiségi kérdés lesz és hogy azok a közvetlen tapasztalatok, amelyeket a belügyminiszter a nemzetiségi igazgatóság területén az agitátorok vezetőivel való érintkezésből meríteni fog, alapot fognak szolgáltatni olyan intézkedésekre, amelyek a nyugalmat ezeken a vidékeken helyreállíthatják. Vederemo!

Hírek.

— **Kinevezés.** A király Békeffy István szabadkai kir. törvényszéki jegyzőt a bajai kir. járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Az igazságügyminiszter** Técsy Gyula szabadkai kir. törvényszéki aljegyzőt a szabadkai járásbíróshoz jegyzővé nevezte ki.

— **Ruttkayné Zomborban.** Ruttkayné legközelebb Zomborba jó az Ambrozovics család látogatására. Fogadtatására a zombori ellenzék már is készülteket tesz.

— **A zombori Kerékpár-Egylet** saját helyiségét — a „Fehér Hajó“ című vendéglőben — igen ügyesen kifestette. A belépő egy nagy biciklit lát a falon, melyről azt hiszi, hogy valódi s csak aztán veszi észre, hogy festett, A helyiséget most sűrűn látogatják a tagok, kiknek száma örventesen gyarapodik.

— **Hymen.** Trencsényi Zaruszky Gyula megyei írrok f. hó 15-én tartotta kézfogást Stebler Mariska kisasszonnyal helyben.

— **Bucus estly.** A zombori pénzügyigazgatóság tiszukara Schieb Ernő fogalmazónak városunkból való elköltözködése alkalkalmából tegnap este bucus estlyt rendezett, melyen a felköszöntők természetesen nem hiányoztak. Vacsora után a társaság táncra keredkedett, mely éjféli utáni 2 óráig tartott.

Es visszamint az ezredeshez. A főhadnagy pedig a legnagyobb nyugalommal teljesíti a parancsát.

Ezenközben folyt az inspektió.

Az ezredes ur rettentően mérges volt, az ezredes ur mindig mérges, ha ő nála nagyobb ur nincs a láthatáron. A derék bakák, miután minden lomot a távollevő Kacsabi polczára raknak, szélszóródnak a szobába, hogy majd nagyon meglepődjenek. Mikor az ezredes morogva belép, hallatszik a „hapták“ és a bakák azon helyzetben, mint vannak, úgy megállnak. Így történhetett valamikor Pompejiben, mikor a láva beömlött.

Az ezredes rögtön kezdi a lármat, hogy mily nagy itt a rendetlenség, a piszok, rosszul van elhelyezve a blak, ajtó, asztal, pad, ágy, baka, puská, puská, sohasem sópörnek, nem gondolnak semmivel, szóval, hogy az egész monarchiának ez a legesunyább fészke.

Mos jönnek a részletek. Szent Isten, mi lesz ebből. Minden ágy előtt megáll, minden baka részketve várja a sort, és nagyot imádkozik, ha már túl van a szidáson.

Most jön a Kacsabi ágya. Odané az ezredes, hát először is látja, hogy nem látja a bakát, amit aztán lát, az még esontjában is felforrálja a velőt. Ruhák széthányva, profontdarabok szerteszórva, suvixos scutula, vagy féltuczat törött pipa, zsiros papírok és sok egyéb apróság a legszebb költői rendetlenségben.

„Hol van az az ember, hol, hol? Kérde az ezredes hűledezeve.

Senki sem szól. Kínos szünet. Végre előáll a kapitány és jelenti, hogy az illető be van csukva.

„Hozzák rögtön elő! Rrrrőtön! Verben forgó szemekkel folytatja az inspektiót. A kapitány pedig rendeletet ad két bakának, hogy szuronyos puskákkal hozzák elő azt a gazembert.

Epen vége lett a visitnek, mikor öszszelánczolt kézzel hozza Kacsabit a két szuronyos. Apagyilkost sem lehetne érdekesebben felvezetni. Az a sok szem mind rámeredt.

Az ezredes közvetlen elébe lép, ruhájuk csaknem érintkezik, kis ideig szóltanul nézi a legényt, aki azt hiszi, rögtön föbe lövik.

„Mit tettél? Há, hm. Szólj mit tettél? Mi?“

„Ezredes úr, jelentem alásan! semmit.“

„Felakasztatlak gazember, ha be nem vallo. Hallod!“

„Igen is hallom.“

„Mégsem szólsz? 10 évi sánczfogságot kapsz.“

„Szólnék ezredes úr, de nem tudok mit.“

„Nem tudsz? Akkor légy elkészítve,

hogy egy évre elküldelek a fegyházba, egy egész evre.“

Csend és hallgatás.

„Kapitány úr! Miért van ez az ember becsukva?“

„Azonnal ezredes úr. Hadnagy úr mit is tett ezen ember?“

„Rögtön kapitány úr. Káplár Szkopek, hol a káplár Szkopek?“

Káplár Szkopek nincs jelen. Az ezredes úr csaknem megpukkad, a kapitánynak eszébe jut a pensio, a hadnagy pedig szervust mond a novemberi előléptetéseknek. De hol a káplár Szkopek?

Végre előhozzák a kantinból, de nem akar haptakban állani, sőt az egész diszes társaság nem imponál neki.

„8 éve eszem a császár kenyerét, és hunczut a dobos, ha trombitál. Minek építik az istállót? Lovat nem lop a baka, de a szeretője szakácsné, Ej, hej, hol a poharam?“

Immáron senki sem dühös, de mindenki mosolyog. Leveszik a lánczat a szegény martyról, megnyugszik a kapitány is, hadnagy is. Es az ezredes mosolyogva fog hozzá a többi szobához. Es oh! csoda, nyájas szavát is lehet hallani.

Fekete F.

— **Az újvidéki Kerékpár-Egyet** számos tagja érkezik f. hó 22-én Zomborba visszaadni a zomboriak látogatását. Miután a zomboriak Újvidéken igen meleg fogadtatásban részesültek, most a zomboriakon a sor viszonzoni a vendégszeretetet. Lesz egy közös banket is, melyen vendégek is szívesen láttanak.

— **A szerelem örültje.** Baráth Sándor ó-kanizsai illetőségű kőműves segéd gyengéd szerelmi viszonyt kötött a szép Szelesi Mari zentai hajadonnal. Már elérkezett azon idő is, midőn isteni és emberi törvények szerint, egymásnak mondhatták volna magukat: — de — daczára, hogy hirdette is voltak, a fiatal ember édes anyja megakadályozta az egybekelést. A fiu mély fájdalommal szívében Szabádkára ment s ott — hogy magát fenntartsa, — dolgozott. Kévsz idő múlva társai előtt gyanús viselkedést tanúsított, mi miatt a munkából elbocsátották. Hazajöve, a kórházba szállított megfigyeltetés végett, hol czellájának falából 2—3 sor téglát kiszedte s azokkal körülvette magát. Mikor az ápoló hozzá ment, marokkal szorta a port annak szemébe. A már ekkor dühöngő örlött a községhez zárkájába vittek, hol mikor a hábor teljes mértékben kitört rajta, mellét verve folyton imádkozott, majd dalolt és táncolt. Az anyja meglátogatta a fiut, de Sándor — boldogságának eltipogát, ha mindjárt a saját édes anyja volt is, nem tűrte közelében. Helyzeté veszélyesé válván, e hó 15-én a lipótmeezi tébolydába vitették.

— **Egy szegény leány tragédiája.** Topolyáról írják lapunknak. Eszes János zentai lakosnak mostoha leánya Mari, Rekvenyi Imre topolyai Fereskedőnél volt szolgálatban. Marit szorgalma és pontosságát nagyon szerették a házbeliék csupán annak folytonos buskomorsága tünt mindenkinek fel. Marit többször kérdezték a buslakodás oka felől, így hát elmondta, hogy gyakran kap hazulról édes anyjától elszomorító leveleket, melyben azt állítja, hogy mostoha atyja folyton kegyetlenül bánik a teteheten, beteges asszonnyal. Tegnap ismét hasontartalmu levelet kapott s az anyyira elkiserítte Marit, hogy az éjjel nagy adag gyufacsdát ivott, melytől rövid kínlódás után meghalt. Reggel szerderjés állapotban találtak fel a szerencsétlen leányt.

— **Kertészeti tanintézet.** A földmívelésügyi miniszter a folyó év őszén kertészeti tanintézetet nyit s hogy szegényebb sorsu ifjaknak is lehetővé tegye ezen intézet látogatását felkérte a fővárost, hogy az intézetben ösztöndíjakat alapítson.

— **Mezőgazdaság és erdészet a kiállításon.** A földmívelési miniszterium kiállítási irodája szétküldte a mezőgazdasági és erdészeti részt illető bejelentési ivatek, melyekhez a kiállítási szabályzat is mellékelve van.

— **Iskolai értesítő.** Dégni Kálmán igazgató-tanár közzétette az ó-Kanizsai polgári iskola értesítőjét, mely szerint a mult tanév alatt beiratkozott 30 rendes tanuló. Ezek közül helybéli 21, vidéki 9. A tanév folyamán kimaradt 1, meghalt 1. Az 1894/95-i tanévre a beiratások szept. 1-től 3-ig tartanak. A felállítandó II. osztály tanárszaporitást vévén igénybe, meghívás után s az elrendelt választás eredményéhez képest Katona Sándor — nyelvi szakból képesített polg. isk. tanár, 23 éven át volt elemi iskolai tanító választatott meg egyhangulag.

Irodalom.

„Külföld“ czím alatt feltűnő érdekes új szépirodalmi lap indult meg Cserhalmi H. Irén és Gerő Attila ismert budapesti írók szerkesztésében, mely Zola szenzációs új regény-cykusát a „Lourdes — Rome — Paris“-t hozza. A diszes vállalat, melynek kiállítása az Athenaeum dícséretére válik, azon-

kívül Ouida legújabb regényét, Daudet, Murger, Rosegger, Ibsen, Vrchlecky, Boy Ed. szébbnél-szebb humoreszkjeit és novelláit; Ibsen, Zola, Heine, Hugo Viktor gyönyörű költeményeit, román és szláv népdalokat, külföldi szindarabok, parlamentek, műtárlatok leírásait és honi könyvszemléket, külföldi életrajzokat, külföldi írók arcképeit hozza és valódi kincses tárczája jobbnál jobb közleményeknek. A kitűnő lap célja tervszerűen megismertetni közönségünket a legkitűnőbb külföldi írók verses és prózai műveivel és a külföldi új nagyszerű eszmeáramlataival és ujtásaival megismertetni úgy, hogy e téren mint házagpótló irodalmi tenyező kulturális missiót van hivatva teljesíteni. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Nádor-utca 15. Előfizetési ára negyedévre 2 frt 60 kr.

A „**Vasárnapi Ujság**“ július 15-iki száma 23 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „A lemergi országos kiállítás.“ (Sapieha Adam herceg, a kiállítás elnöke, és dr. Marchwicki Zdislaw, a kiállítás igazgatója arcképével és 15 képpel a kiállítás egyes részleteiről.) Dr. Nyári Sándortól. — „Falun.“ Költemény: Illyés Balintól. — „Loranthi Janos.“ Elbeszélés. — „Nicotera.“ (Arcképpel.) — „Kossuth a fogásban.“ Kiadatlan iratok alapján közli Varnai Sándor. — „Emlek-tábla Baross szülőházán.“ (Loranthi Antal szobornövénék rajzával.) „Carnot temetése.“ Képpel: A halottas kocsii elindulása az Ely-ség palotából.) — „Az olvasás egészségügyi tekintetből.“ — „A borjúk merénylet emléke.“ — „Caserio a börtönben.“ (Képpel.) — „A koplalás mestere.“ (Képpel: 1. Succi, a híres koplaló. 2. A koplalás ideje atatt; 3. Az első etkezés a koplalás után.) — „Irodalom és művészet“, „Közintézetek és egyletek“, „Sakkjátek“, Képtalány, Egyveleg stb. rendes rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyed évre 2 forint, a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 forint. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság, a magyar nép számára, felvére csak 1 frt 20 kr.

A „**Zenélő Magyarország**“ zenemű folyóirat július 15-iki száma 10 oldal zenemű tartalommal — diszes borítékkal — ismét a szokott gazdag tartalommal jelent meg. E zenemű lap, mely máris oly kedveltségnek és elterjedésnek örvend, mar ma törekvésénél fogva is méltó a paratásra — hogy az eddig alig megfizethető drága hangjegyeket pótolni iparkodik, s egy 20 kros füzeteje bizvast tartalmaz és meger annyit — mit 3—4 forintért a zeneműkereskedésben alig szerezhetünk be. A mai szám tartalma: „Eg a szívem“ és „Még azt mondják piezi tubiczám“ szép és legdivatosabb új népdalok. „Pas de quatre“ (négyestánc) Meyer Lutzól. „La Consolation“ (a vigasz.) Gavotte Blaskovichtól. „Kánászdal“ Gárdonyi Geza szövegére Angyal Armandtól. A gondosan szerkesztett zenelap megérdemli hogy olcsó áránál fogva is minden zongorán felfalálható legyen. Előfizetési ára hat—tíz oldalas füzetnek negyedévre 1 frt.

Törvényszéki csarnok.

Az anyját akarta megszégyeníteni. Konyovits Koszta helynelküli kereskedő, jómódu és vagyonos szülők gyermeke, viselkedésével annyira elkiserítette özvegy anyját, hogy ez nemesak megtöltötte neki, hogy házához jöjjön, de meg is kérte a rendőrséget, hogy őt fia betolakodása ellen védje meg. Július 26-án lesz egy éve, a jó fiu anyjának a bajai ut elején levő háza ablakán egy fél téglát dobott be, a mint mondja, azért, hogy anyját megszégyenítse. A bajai ut elején őrszemen levő rendőr, Lukits Fülöp, a rakoncátlanokdó fiut be akarta kisérni a rendőrségre, de ez ellenszolgált, sőt a rendőrt tetlegre is bántalmazta. E cselekményeért kellett nekik ma a törvényszék előtt számot adnia,

s a törvényszék a rakoncátlan fiut hatóság elleni erőszak büntette miatt 6 havi börtönre ítélte. Vádolt és ügyész feleltek.

Egy régi tollvászövetkezet. Egy évek óta húzódó bűnygyben Babits Nikola kulai lakos nyolczadmagával állott ma a törvényszék előtt lopás büntette miatt. A törvényszék már egy ízben felmentette mindannyiakat, a kir. tábla azonban potlást rendelt. A beidézett tanuk közül azonban alig jelent meg három, s ezek kihallgatása után a kir. ügyész és Jerkovits Antal védő ügyvéd közös kérelmére a törvényszék elhalasztotta az ügy tárgyalását, a mikorra az elmaradt tanuk pénzbírság terhe mellett foglalkoztatni.

Radimeczky öröksége.

A kulai adóhivatali okirathamítások és siklászások bűnpöre.)

(Folytatás.)

Beismerte Nagy Sándor terhelt, hogy a Majoros József örökösének adókönyvét Márton Imre hozzá elhozván, kérte hogy 100 frtot fizet egyenes adó fejében a pénztárnál, annyit írjon az adókönyvben elő. Nagy Sándor ezt megtette, s miután az adótárnok a 92 frt és kamatai lefizetését nyugtatta, a könyvet Nagyhoz visszahozta, a ki Márton kérelmére az összeget, a 92. szám elé egy „3“ számot illesztve ezt 392-re, az egyszáz száz elé pedig egy „n“ betűt téve, azt negyszázra hamisította. Ezért kapott Mártontól 100 frtot.

Horváth Károly adóhivatali díjnoknak is tudomására jött Nagy Sándor eljárása s a mint ő maga is beismeri, előbb nevezettel abban állapodott meg, hogy egyes adófizetők adóját ő is közvetítendő, ekként közvetítette egyes esetekben Schlagetter Nándor, Kriszhaber Simon, Kriszhaber Adolf, Knefely Nándor, Paplaczkó Mihály, Rudinszky Andras, Hahn József, Schick Mátyás, Villor Antal, Fontányi Ágostonné, Kirilovits Izidor, Krenauer Emil adót.

Horváth Károly vallomásából kitetszően ő eme feleket részben felszólította, hogy adójukat ne egészen fizessék be az adóhivatalba, hanem annak csak egy részét fizessék az ő kezeihez, a miért ő adójukat leiratja, ebből kitetszően előbb nevezett terhelteknek a Nagy Sándor s Horváth Károly eljárásáról tudomásuk volt, annál is inkább, mert Horváth Károly s illetve Nagy Sándor vallomásából kitetszően a nevezett terheltek később közvetlenül Nagy Sándor által irattak le adójukat.

Pipos Gábor adóhivatali tiszt egy ízben Nagy Sándort helyettesítte, midőn ez fegyvergyakorlatra bevonult s midőn Nagy Sándor hivatalát ismét elfoglalta, Pipos Gábor megkérte őt, hogy három bajsi adófizető adóhátralékát az adóhátraléknak jegyzékében ne mutassa ki. Pipos kérdését azzal indokolta, hogy ő Szakáll János, Szakáll József és Prerádovits Nenád bajsi lakosok adójával úgy járt el, a mint azt Nagy Sándor tenni szokta.

Nagy Sándor a hátralékokat ki nem mutatta. Ekkor Pipos Nagy Sándorral összekötetésbe lépve, még közvetítette Szilberborn Frigyes adóját Nagy Sándor kezeihez, s bár Pipos Gábor terhelt tagadja azt, hogy Szilberborn adóját az ő közvetítésére folytató iratot be Nagy Sándor vallomására tekintettel ellene bizonyították fenn forogni látszik.

Márton Imre, közvetítésénél Nagy Sándor pénzügyigazgatóság jelzett kimutatása.

ban felsorolt Topolya községénél fizető adózók könyvecskéi birtokába jutván, ezek adókönyvecskéit meghamisítva, Márton Imre részéről összesen 7—800 forint jutalomban részesült.

Márton Imre tagadja azt, hogy ő Nagy Sándorral összeköttetésben állott volna, tekintettel azonban Nagy Sándornak, úgy az egyes adófizetőknek vallomására, tekintettel továbbá a topolyai kir. járásbírósg által eszközölt vizsgálat iratai közt fekvő házkutatási jegyzőkönyvben megállapított ama körülményre, hogy Márton Imre terhelt a topolyai községben fizető adófizetők könyvecskéit sógoránál Pilis Dezső topolyai lakosnál elrejtette, tekintve, hogy terhelt az a védekezése, hogy neki Radimeczki Ferencnek az adók beszedése körül gyakorolt eljárásáról tudomása nem volt, valónak nem tekinthető, végül tekintettel arra, hogy terhelt Nagy Sándorral sűrűn érintkezett, utóbbi szerint az adók beszedésének megbeszélése végett az ellene emelt eme vád beigazolhatónak ígérkezik.

(Folyt. köv.)

HIRDETÉSEK.

Jó és száraz minőségű

rizsszalmát (czirok)

bármily mennyiségben veszünk

Első magyar mechanikai kefe-gyár

Polták A. és Társai

Budapest, Lónyay-utca 17.

Hirdetmény.
Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint a fűtészán, Frey-fele házban, volt Butterwalter helyiségében, csinosan berendezett, és a követelményeknek minden tekintetben megfelelő

divatáru-üzletet

nyitottam, hol minden e szakmába vágó tárgyak, nevezetesen: a legjobb minőségű vásznak, kavás asztal terítékek, és a mostani időnyire szükséges fűdőruhák u. m. fűdőköpenyek, terítők, és flóir törülközők nagy választékban kaphatók.

Kiváló tisztelettel

Vidákovits György.

Harisnya kötőde.

A már rövid idő alatt legjobb hírnévnek örvendő

harisnya-kötődémet

bátorodom a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlani, a hol a legfinomabb

fekete ugy szines női, férfi- és gyermek-harisnyák legszebben és legjobban elkészítettek. Alant legolcsóbb árak jegyezve

kötő tisztelettel

Engel Mór

főteza.

Női harisnya fekete vagy színes francia pamutból vagy czernából térdigérő 80 kr., 1 frt, térdfeletti 1 frt, 1 frt 20 kr. — **Férfi harisnya** fekete vagy színes francia pamutból vagy czernából 50 kr., 80 kr. — **Gyermek harisnya** patent és sima nagyság szerint 40 kr., 90 kr. — **Női- és férfi harisnya fejelés** pamut nélkül 15 kr., pamuttal 30—35 kr.

2—10

1000 cath. holdas

nemesi birtok

bérbeadó.

Szlavonia termékeny vidékén, fundus instructussal f. é. október 1-től 12 évre fele birtok irtás szántó föld és rét: fele legelő erdő, kellő épületek, urilakkal. Vasúti állomás 12 km. Ugyancsak a faluban egy 2 köves gőzmalom, jó vidékkel, kiadó.

Czim a kiadóhivatalban.

Közvetítők kizárva.

2—3

Egyéves önkéntesek lehetnek

azon ifjak is, kiknek érettségi bizonyítványuk nincsen; sőt **középiskolát sem végeztek** s így rendes besoroztatásuk esetén három évi katonai szolgálatra volnának kötelezve, ha valamely esász. és kir. hadtestparancsnokság előtt a szabályszerű aspirans-vizsgát leteszik, amelyre megfelelő szorgalom mellett **néhány hónap** alatt előkészülhetnek.

Válaszbélyeggel felszerelt levelekre részletes felvilágosítást ad

Landesmann Lipót
igazgató, SZABADKÁN.

NB: **Besorozott** hadkötelesek **már** nem bocsáttatnak vizsgára.